

ἀξιωματικὸς ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου ἐν κλεπτοφάναρν, ἔνευσεν εἰς τέσσαρας στρατιώτας νὰ τὸν συνοδεύσωσι καὶ διέταξε τοὺς λοιποὺς νὰ περικυκλώσωσι τὴν οἰκίαν· εἴτα προῦχώρησε μετὰ προσοχῆς ἀποφεύγων καὶ τὸν ἐλάχιστον θόρυβον.

„Μέσα εἰς τὸ θερμὸν δωμάτιον δὲν θὰ κοιμᾶται βεβαίως ὁ ληστής· ἂν ἐξετάσωμεν κατ' ἀρχὰς τὸ ὑπαιθρον“, ἐψιθύρισε ὁ ἀξιωματικὸς εἰς τοὺς στρατιώτας, οἵτινες ἠκολούθουν κρατοῦντες τὰ πιστόλια μὲ σηκωμένους τοὺς λόκους.

Ἡ εἰκασία αὕτη τοῦ ἀξιωματικοῦ ἦτο ἐπιτυχής. Ἐν τῷ μικρῷ παρὰ τὴν οἰκίαν κηπαρίῳ ἐκοιμᾶτο ὁ ληστής ὑπὸ

μορία ὅτι εἶχε διαμελισθῇ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ τοῦλάχιστον οὐδὲν ἠκούσθη πλέον ἔκτοτε περὶ αὐτῆς.

Ἡ δίκη τοῦ τολμηροῦ ἀρχιληστοῦ διήρκεσεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον· ἤλπιζον οἱ δικασταὶ ὅτι ἐκ τῆς ὁμολογίας αὐτοῦ θὰ ἐμάνθανον καὶ τῶν λοιπῶν συνενόχων τοῦ τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ εἰς μάτην· οὐδεμίαν προδοτικὴν λέξιν ἐπρόφεραν τὰ χεῖλη του. Τῇ 13. Νοεμβρίου 1806 ὁ Φρὰ Διάβολος ἀπεκεφαλίσθη ἐν Νεαπόλει. Κατὰ τὴν πορείαν αὐτοῦ πρὸς τὸ ἱκρίωμα, συνώδευσε αὐτὸν ὁ παλαιὸς του φίλος καὶ ἐν τῇ μονῇ συνάδελφος Βερνάρδος, ὁ πρῶν γραμματεὺς τοῦ ἡγεμόνος Ρούφφου.

Ο ΝΕΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ Β'. ΚΑΙ Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΑΓΓΟΥΣΤΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ.

τὴν σκηνὴν του ἐν βαθυτάτῳ ὕπνῳ, ἀμέριμνος, καὶ ἐντελῶς ἐνδεδυμένος. Κοιμώμενον εἰσέτι ἐδέσμευσαν αὐτὸν οἱ στρατιῶται καὶ ἔπειτα ἔφεραν ἐκ τῆς οἰκίας τὸν γέροντα Φαρινέλλην ἐπίσης δέσμιον.

Ὅλα ταῦτα συνέβησαν τόσον ταχέως καὶ τόσον ἀθορύβως, ὥστε οὐδεὶς ἐν τῇ πόλει παρατήρησε τὸ παραμικρόν. Οἱ κάτοικοι πάντες ἦσαν βυθισμένοι εἰς βαθὺν ὕπνον, καὶ ὅτε τὴν πρῶϊαν ἀφυσπνίσθησαν, τὸ ἀπόσπασμα τῶν Γάλλων στρατιωτῶν εὗρίσκετο ἤδη ἀπὸ πολλοῦ ἐν τῇ πορείᾳ του πρὸς τὴν Νεάπολιν ὁμοῦ μὲ τὸν ἀρχιληστήν, ἐνῶ ὁ γέρον Φαρινέλλης εἶχε ριφθῇ προσωρινῶς εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Ἀγίου Σεβερίνου. Ἀμέσως διεδόθη εἰς τὴν πόλιν καὶ ὅλα τὰ περίχωρα ἡ φήμη τῆς συλλήψεως τοῦ ἀρχιληστοῦ, καὶ ἀπο τῆς στιγμῆς ταύτης ἐφαίνετο καὶ ἡ ὅλη αὐτοῦ συμ-

“Ὅστις ἀπὸ τοῦ 1830 μέχρι τοῦ 1850 ἐπεσκέφθη τὴν Νεάπολιν καὶ ἔκαμε μικρὰν ἐκδρομὴν εἰς τὸ τερπνότατον Pozzuoli, θὰ διέβη ἐξ ἁπαντος διὰ τῆς Μαργελλίνας, τῆς θαυμασίας ἐκείνης ἐξοχῆς, περὶ τῆς ὁποίας ἀκόμη μέχρι τῆς σήμερον ἰσχύει τὸ λεγόμενον „Pezzo del cielo in terra caduto“ (τεμάχιον οὐρανοῦ πεσὸν ἐπὶ τῆς γῆς). Πλησιεστατα εἰς τὴν ὁδὸν εὗρίσκετο, ὑπὸ δαφνῶν καὶ μυρσινῶν περικεκαλυμμένον τὸ „ξενοδοχεῖον τοῦ Διαβόλου“. Ἰδιοκτήτης τοῦ μικροῦ τούτου καπηλείου ἦτο ἡ Μαριέττα, ἡ πρῶν ἐρωμένη τοῦ ἀρχιληστοῦ Φρὰ Διαβόλου, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου εἶχεν ὀνομάσῃ τὴν οἰκίαν ξενοδοχεῖον τοῦ Διαβόλου. Ἐμεινεν ἀνὺπανδρος καὶ ἀπέθανε γράϊα κατὰ τὸ φθινώπωρον τοῦ 1858 καὶ μετ' αὐτῆς ἐχάθη ἡ τελευταία ζωντανὴ ἀνάμνησις τοῦ „τρελλοῦ Μιχάλη“ τοῦ τρομεροῦ Φρὰ Διαβόλου.

